

[Smørum.]

„Men naar Kulden viser Tænder, saa er Sprækken ikke rar.“

Der har ikke fra min Side været nogen som helst Tale om agitatorisk Overdrivelse. Det, som jeg har hævdet med Hensyn til Landarbejdernes Boligers Tilstand, er, at langt det overvejende Antal af Landarbejdernes Boliger er daarligt opført, daarligt indrettet og daarligt vedligeholdt, og det er Kendsgerninger, som man ikke kommer uden om. Men jeg forstod jo paa det ærede Medlem, at baade han og hans Parti var velvillige over for det, som det her drejer sig om, nu at komme i alt Fald en Del af Landarbejderne til Hjælp med bedre Boligforhold, og jeg finder derfor ingen Anledning til at uddybe den Meningsforskel, der er mellem mig og det ærede Medlem med Hensyn til, hvor gode eller hvor ringe de nuværende Landarbejderboliger er.

Jensen (Horsebæk): Om Husmandsloven har der ikke fra de forskellige Ordføreres Side været fremført Anker af væsentlig Betydning. Man maa sige, at i det store og hele har de ærede Ordførere givet Tilslutning til dette Lovforslag og udtalt deres Tilfredshed dermed.

Jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Sønderup, der i sin Ordførelse som Begrundelse for sin Stilling omtalte Landbrugets Erhvervsforhold. Man hørte her i Lighed med, hvad man har hørt ved tidligere Lejligheder, hvor Venstre har fremsat sine Anskuelse om Landbrugets Forhold, Betragtninger, der gik ud paa, at alt daarligt i Landbruget skyldes Regeringen og Regeringens manglende Interesse for Landbrugserhvervet. Jeg vil nu gerne sige til Venstre, at man kan fremsætte denne Paastand een Gang, og man kan fremsætte den to Gange eller tre Gange, men derfor bliver den alligevel ikke sand. Det rigtige er, at Landbrugets Stilling i Dag maa betegnes som god for deres Vedkommende, som arbejder under saadanne Vilkaar, at der kun kræves en rimelig Forrentning; Landbrugets Forhold maa betegnes som gode for den jævnt dygtige, som passer sin Bedrift, og som ikke er udsat for den Overbelastning, som en Overkapitalisering betyder, og de maa betegnes som gode for den, der ikke hver anden Dag tager ud til Protestmøder mod Regeringen, men som bliver hjemme og passer sin Bedrift, saaledes som man kan kræve det af ham.

Maa jeg endvidere sige, at det er ikke

betimeligt, naar den ærede Ordfører for Venstre stærkt fremhæver de Vanskeligheder, som har været i Landbruget, det skal indrømmes, men som nu er et overvundet Stadium; det er ikke betimeligt at fremhæve dem, netop naar det drejer sig om Fornyelse af en Lov som denne. Man faar Indtrykket af, at det, det i første Række gælder om, er at mistænkeliggøre Forholdene, at gøre den Ungdom, som Loven tager Sigte paa at hjælpe, betænkelig ved at gaa ind i en selvstændig Landbrugsbedrift, saa den søger bort fra Landbruget. Man skulde jo tro, at særlig Venstre vilde lægge Vægt paa i saa vid Udtrækning som muligt at bevare dansk Landbrugsungdom ved Erhvervet og ikke ved Udtalelser som dem, der til enhver Tid lyder fra denne Talerstol, at gøre Forsøg paa at mistænkeliggøre Landbrugserhvervet og nedsætte dets Muligheder, saadan at Ungdommen bliver betænkelig og søger over i andre Erhverv. Jeg siger dette, fordi Venstre som Parti maa være klar over, at det ved Fremsættelse af saadanne Paastande gør sig skyldig netop i det, som skulde undgaas: at drive dansk Ungdom bort fra Landbrugserhvervet over til andre Erhverv. Det bidrager ikke til Arbejdslysten og Fremdriften hos unge Landmænd stadig at blive foreholdt, at Landbrugserhvervet er saa slet som vel muligt, og at det, som er Aarsagen dertil, er den elendige Landbrugspolitik, som Regeringen fører, hvilket jo ikke i noget Tilfælde har været bevist af Venstre eller af andre Oppositionspartier. Man maa have Lov til at spørge de ærede Oppositionspartier og da ganske særligt Partiet Venstre, i hvilke Tilfælde det kan paavises, at Regeringen ved sine Ordninger, ved sin Landbrugspolitik har virket til Gene og til Skade for vort Erhverv.

Jeg mener derfor, at naar Talen er om at forny en Lov som denne, som har saa vægtig en Betydning for dansk Landbrugsungdom, som den har, skal man ikke søge at mistænkeliggøre Forholdene, saaledes som sket er, saa gælder det i første Række om at opmuntre dem, som skal gaa ind i Erhvervet, give dem Mod og Livsvilje til at yde det størst mulige og bedst mulige; for at de skal kunne klare sig i Fremtiden.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, Ordføreren for Retsstatspartiet, som hævdede, at Udstykningen her i Danmark ikke ligger paa Linie med Udstykningen andre Steder, f. Eks. i Estland, at Udstykningen har præget Danmark, og det er i Kraft af denne Lov og denne Politik, at der er bygget et nyt Danmark